

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoCsp/17/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119230559
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:6119230559.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v spore žalobcu: R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 50 094 297, proti žalovanej: V. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. K. XXX/X, X., o zaplatenie 4.063,18 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 23. novembra 2020, č.k. 20Csp/108/2019-120, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd návrh žalobcu na prerušenie konania **z a m i e t a** .
- II. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zamietnutia žaloby vo zvyšku a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania **p o t v r d z u j e** .
- III. Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 2.367,35 eur zastavil (výrok I.) a vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.). O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobca má právo na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 16,52% (výrok III.).

2. Zastavenie konania súd prvej inštancie právne odôvodnil použitím ustanovení § 144, § 145 ods. 2, § 146 ods. 1 CSP vzhľadom na to, že došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby, skôr, než sa začalo pojednávanie, súhlas žalovanej potrebný nebol, preto súd konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 2.367,35 eur zastavil. Zamietnutie žaloby vo zvyšku súd právne odôvodnil použitím ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ako aj § 52 ods. 1 až 4, § 54a, § 101 a § 879v Občianskeho zákonníka, keď z uzatvorenej zmluvy mal preukázané, že ju uzavrel postupca na strane veriteľa a žalovaná na strane dlžníka, pričom výška úveru bola 5.000 eur, s dobou splácania 10 rokov, splácanie k 20. dňu v mesiaci, v počet splátok 120 s konečnou splatnosťou úveru dňa 20.10.2024, výška splátky 99 eur, pričom mesačná anuitná splátka z toho je 94 eur a 5 eur tvoria náklady spojené s poistením schopnosti splácať úver, úroková sadzba je 18,90 %, RPMN vo výške 20,53 %. Z listiny - Výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 23.02.2016 súd zistil, že postupca upozornil žalovanú, že nakoľko boli podstatným spôsobom porušené ustanovenia zmluvy, úverová pohľadávka sa ku dňu 23.02.2016 stala predčasne splatnou v celom rozsahu. Výška dlžnej sumy, ktorú banka eviduje k danému dňu bola 5.383,07 eur, ktorú postupca žiadal uhradiť v lehote 10 dní od doručenia predmetnej výzvy. Z listiny - Predžalobná výzva zo dňa 15.02.2019 - súd zistil, že žalobca upozornil žalovanú na poslednú možnosť uhradenia dlhu mimosúdne vo výške 6.943,51 eur do 22.02.2019. Dňom 05.12.2018 nadobudla účinnosť novela Občianskeho zákonníka (zák. č. 343/2018 Z.z.), ktorý bol doplnený o § 54a. Podľa § 879v OZ konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa

doterajších predpisov. Vykonaným dokazovaním mal súd nesporne za preukázané, že medzi postupcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou bola dňa 16.10.2014 uzatvorená Zmluva, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej spotrebiteľský úver.

Keďže žaloba bola podaná po účinnosti novely, a to dňa 31.10.2019, súd posúdil žalobu ako nedôvodnú. Z listiny - Výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 23.02.2016 súd zistil, že postupca upozornil žalovanú, že nakoľko boli podstatným spôsobom porušené ustanovenia zmluvy, úverová pohľadávka sa ku dňu 23.02.2016 stala predčasne splatnou v celom rozsahu, žalobca sa mohol domáhať plnenia na súde do uplynutia trojročnej premlčacej doby, teda do 23.02.2019, čo sa nestalo. Z dôvodovej správy k ust. § 54a OZ vyplýva, že pri subjektívnych majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy je opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali "ex lege" do polohy naturálnych záväzkov. Po uplynutí premlčacej doby, najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky, niet v zásade z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany na podpore vynucovania plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Významom inštitútu premlčania nie je automatické oslobodenie dlžníka od plnenia záväzku. Základným cieľom navrhovanej právnej úpravy je vytvorenie priestoru na to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia (napr. nebude už disponovať dôkazmi). Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu ako nedôvodnú zamietol (výrok II). O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255ods. 2 a § 256 ods. 1 CSP, keď vychádzal z toho, že v konaní sa žalobca domáhal zaplata sumy vo výške 4.063,18 eur. V časti, v ktorej vzal žalobca žalobu čiastočne späť - 2.367,35 eur je potrebné pričítať zavinenie za zastavenie konania žalovanej, nakoľko táto plnila žalobcovi po podaní žaloby na súd, hrubý úspech žalobcu je 58,26 %. Vo zvyšku súd žalobu zamietol, hrubý úspech žalovanej je 41,74 %. Súd preto pomerom uvedeného rozhodol, že žalobca má právo na náhradu trov konania v rozsahu 16,52 %.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti zamietnutia žaloby vo zvyšku a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť, žalobe vyhovieť a priznať mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, alternatívne rozsudok v napadnutých častiach zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Mal za to, že súd nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní, konkrétne ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka. V otázke doručenia žalobného návrhu uviedol, že žalobný návrh bol podávaný cestou Okresného súdu Banská Bystrica v upomínacom konaní. Žaloba bola súdu doručená dňa 22.02.2019, teda v zákonom stanovenej trojročnej lehote. V otázke začatia plynutia premlčacej doby sa stotožnil so závermi prvoinštančného súdu, že premlčacia lehota začína plynúť dňom zosplatenia. Vyhlásenie predčasnej splatnosti predstavuje zmenu záväzku čo do termínu splatnosti, ktorá sa týka celého úveru. Žalovaná od vyhlásenia predčasnej splatnosti je povinná uhradiť celý dlh naraz. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 29 Cdo 2906/2000, ako aj na judikatúru krajských súdov SR. Konajúci súd aplikoval v tomto konaní ust. § 54a Občianskeho zákonníka, teda posudzoval inštitút premlčania vo vzťahu k uplatnenej pohľadávke z úradnej povinnosti ex offo, nakoľko bola žalovaná v konaní nečinná a námietku premlčania nevzniesla. Odvolateľovi je ale známe, že Okresný súd Martin podal dňa 30.07.2020 Ústavnému súdu SR návrh na vyslovenie nesúladu prvej vety § 54a Občianskeho zákonníka z čl. 1 ods. 1, čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. V tomto konaní o nesúlade právnych predpisov by sa mala vyriešiť otázka, či môže súd aj v prejednávanej veci uplatňovať prvú vetu § 54a Občianskeho zákonníka. Bol toho názoru, že súd prvej inštancie mal postupovať v súlade s ust. § 164 CSP a konanie prerušiť, nakoľko boli na uvedený postup splnené podmienky. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť žiadal, aby odvolací súd prerušil konanie do momentu, kedy ústavný súd rozhodne o súlade ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka, a teda vyrieši sa otázka, či môže súd aj v prejednávanej veci uplatňovať prvú vetu § 54a Občianskeho zákonníka.

4. Žalovaná sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala oprávnená osoba - strana sporu (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných

rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutých častiach vecne správny.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 20Csp/108/2019 bolo zaplatenie 4.063,18 eur s príslušenstvom. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 2.367,35 eur zastavil (výrok I.), a vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.). O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobca má právo na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 16,52% (výrok III.).

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie v časti zamietnutia žaloby vo zvyšku a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania.

8. V prvom rade bolo potrebné zaoberať sa návrhom žalobcu na prerušenie konania do skončenia konania vedeného na Ústavnom súde SR pod sp.zn. Rvp 1730/2020 o návrhu Okresného súdu Martin na vyslovenie nesúlady prvej vety § 54a Občianskeho zákonníka z čl. 1 ods. 1, čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 2 Ústavy SR.

9. Uznesením Ústavného súdu SR zo dňa 12. mája 2021, č.k. PL.ÚS 5/2021-8 bol návrh Okresného súdu Martin na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy SR o súlade ustanovenia § 54a prvej vety zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov s Ústavou Slovenskej republiky odmietnutý. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplynulo, že Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní návrhu navrhovateľa dospel k definitívnemu záveru, podľa ktorého by derogácia § 54a prvej vety Občianskeho zákonníka nebola spôsobilá viesť k inému rozhodnutiu vo veci zaplatenia žalobkyňou uplatneného práva, ktorého kvalitatívna povaha vznikla na základe napadnutého ustanovenia (v porovnaní s právnym stavom potenciálne vyvolateľným až prípadným derogačným nálezom ústavného súdu), a preto okresný súd nie je aktívne legitimovaný na podanie návrhu s predloženým petitom a ústavný súd jeho návrh odmietol ako podaný zjavne neoprávnenou osobou podľa § 56 ods. 2 písm. e) Zákona o Ústavnom súde.

10. S prihliadnutím na uvedené odvolací súd návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol.

11. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom tvrdeného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a preto odvolací súd s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku.

12. Odvolacia námietka, že súd prvej inštancie nesprávne určil moment začatia konania, keď vychádzal z dátumu doručenia postúpenej veci z Okresného súdu Banská Bystrica dňa 31.10.2019 je dôvodné, keď bolo potrebné vychádzať z času doručenia žaloby na Okresný súd Banská Bystrica v konaní sp.zn. 21Up/157/2019, ktoré konanie sa začalo dňa 22.02.2019 (č.l. 31).

13. Podľa § 101 vety druhej Občianskeho zákonníka, v prípade tzv. zosplatenia dlhu len pre v budúcnosti majúce byť splatné splátky, premlčacia lehota začne plynúť odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky (§ 103 Občianskeho zákonníka), avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva, čo je v prejednávanej veci kľúčové (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 23Co/148/2019 zo dňa 15.04.2020, rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 6CoCsp/11/2021 zo dňa 26.05.2021 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 14Co/155/2019 zo dňa 19.05.2020).

14. V prípade, že žaloba je na súde podaná až po uplynutí premlčacej doby, žalobou uplatnený nárok je premlčaný a ako taký v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka nemôže byť vymáhaný a súd ho nemôže priznať (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 25Co/163/2019 zo dňa 14.01.2020).

15. V preskúmanom prípade vzhľadom na časový odstup od podania výzvy na splatenie dlžnej čiastky úveru (č.l. 8) zo dňa 27.01.2016 do odoslania oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru

(č.l.23) zo dňa 23.02.2016 bola zachovaná 15 dňová lehota upravená v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Tu je relevantné, že už v čase odoslania výzvy na splatenie dlžnej čiastky úveru, bola žalovaná v omeškaní s dlžnou čiastkou vo výške 521,15 eur, čo pri dohodnutej mesačnej splátke 90 eur v zmluve o úvere (č.l. 19), preukazuje, že žalovaná bola ku dňu 27.01.2016 v omeškaní so splácaním viac ako troch predchádzajúcich splátok, čím je splnené kritérium § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Okrem toho z výpisu z úverového účtu vedeného pre žalovanú vyplýva, že z hľadiska vymáhania úver bol od 20.09.2015 nepretržite po splatnosti. To znamená, že právny predchodca žalobcu využil právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka na základe splátky splatnej v mesiaci september 2015. Keďže od začiatku plynutia premlčacej doby pre celú zosplatenú pohľadávku v septembri 2015 do podania žaloby na súd dňa 22.02.2019 uplynul dlhší čas, ako je všeobecná premlčacia lehota tri roky, žalobou uplatnený nárok bol premlčaný, a ako taký v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka nemohol byť vymáhaný, a teda súd prvej inštancie ho nemohol priznať.

16. K ďalšej odvolacej námietke, že súd prvej inštancie mal konanie prerušiť, odvolací súd poukazuje na odôvodnenie obsiahnuté vyššie.

17. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti vo zvyšku podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a rovnako potvrdil i závislý výrok o nároku na náhradu trov konania, keď súd prvej inštancie správne o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, pričom odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v tejto časti.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, ako aj čl. 4 ods. 2 a čl. 17 základných princípov CSP, keď napriek tomu, že žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, súd jej nárok na náhradu konania nepriznal, keď jej preukázateľne žiadne trovy v súvislosti s odvolacím konaním nevznikli a táto ani návrh na ich priznanie nepodala.

19. Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).